

De verloofde van mijn vrouw

(Der Bräutigam Meiner Frau)

Klucht in drie bedrijven

door

OTTO SCHWARTZ & GEORG LENGBACH

Vertaald en bewerkt door

Jim Keulemans

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VERLOOFDE VAN MIJN VROUW – DER BRÄUTIGAM MEINER FRAU** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **OTTO SCHWARTZ & GEORG LENGBACH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

THEO SCHIPPERS, arts

HELLA, zijn vrouw

HENK VAN EMMERIK, zijn vriend

CHARLY THOMSON, Nederlandse boer uit Canada

CATHY, zijn vrouw

TOBY, zijn zoon

MATHILDE, huishoudster van dokter Schippers

FRANSJE, haar dochter

JANUS KWAADVLIEG, slager

Een POLITIE-AGENT

Alle drie de bedrijven spelen zich af in de huiskamer van dokter Schippers. Er staan in ieder geval: een grote zitbank, een buffet of dressoir, een eettafel, enige stoelen. Er is een kapstok en er is telefoon. Links voor deur naar kinderkamer, rechts voor naar slaapkamer. Achter deur naar gang (of deur naar gang en een naar keuken). Het stuk speelt zich af in deze tijd, ergens in een Nederlandse stad.

EERSTE BEDRIJF
Eerste tafereel

Mathilde, Hella, daarna Theo Schippers

MATHILDE (*een jaar of tweeënveertig. Beetje Oostenrijks accent. Ze komt woedend uit de keuken met een dienblad waarop een broodmandje, een kan of pak melk en wat bestek ligt. De tafel is voor twee personen gedekt*): Zoiets heb ik m'n leven nog niet meegemaakt! (*zet alles op tafel*) Wat gemeen! Wat onbeschoft! Wat laag bij de gronds... (*terwijl ze dat zegt, zet ze steeds met een klap een stoel recht*).

HELLA (*op*): Mathilde, heb je de tafel al gedekt?

MATHILDE: Ik heb de hele bliksemse boel schots en scheef gezet. Uit woede! Kijk eens, mevrouw, moet je me zien beven! Ik heb de sidderitus! (*pakt een kop en schoteltje op, die hevig rinkelen door haar beven*).

HELLA: Kom nou, Mathilde, zo erg was 't toch niet.

MATHILDE: Niet erg! Iets ergers heb ik nog nooit aan m'n lijf gehad! Een toppunt was 't!

HELLA: Kalm nou toch...
(*Er wordt gebeld.*)

MATHILDE: Kalm... kalm... Daar heb je de dokter al en er is niks te eten.

HELLA: Overdrijf niet zo.

MATHILDE: Zitten jullie alle twee straks achter een leeg bord. En dan moet ik me kalm houden! Toe maar! (*wil naar de gang om open te doen*).

THEO SCHIPPERS (*komt al op. Heeft jas nog aan. Hij kust Hella. Dan tot Mathilde*): Tjonge Mathilde, ik dacht, je zult wel iets lekkers gebraden hebben. Ik ruiken, maar niks hoor.

MATHILDE: Ziet u wel. Daar heb je 't al. Die rot vent!

THEO: Ik?! Wat heb ik misdaan?

MATHILDE: Nee, u natuurlijk niet, dokter. Ik bedoel die smeerlap. Ik zou 'm wel kunnen vermoorden!

THEO: Over welke smeerlap heb je 't in hemelsnaam? (*tot Hella*) Wat is er met haar aan de hand?

HELLA: Mathilde wilde vandaag iets heel bijzonders voor ons klaarmaken. Maar daar is wat tussengekomen.

THEO: Wat dan wel, beste Mathilde?

MATHILDE (*bijna over haar woorden struikelend*): U weet toch, dokter, we hebben een nieuwe slager. En voor vanavond had ik bij hem een

lekkere biefstuk van de haas besteld.

THEO (*likkebaardend*): Dat klinkt goed.

HELLA (*lachend*): Wacht maar. Luister eerst maar eens verder.

MATHILDE: Ik wilde er drie verschillende groentes bij maken, spercieboontjes, worteltjes en Brussels lof, daar houdt u toch zo van? En ik had ook al een lekker flesje wijn gekocht. Goeie Oostenrijkse wijn. Uit m'n eigen moederland...

THEO: Kijk es aan... 't Water loopt me in m'n mond.

HELLA: Wacht maar, schat.

MATHILDE: En wat gebeurt er? Daar stuurt me die rot slager een stuk vlees... een stuk vlees... 't Leek wel een verschrompelde koeiestaart. En taai... Je had er je schoenen mee kunnen lappen.

THEO (*lachend*): 't Is toch wat, Mathilde. Een schande is 't!

MATHILDE: Ik op hoge poten naar de slager. Die bediende daar, rukt het vlees uit m'n handen en schreeuwt, in de volle winkel, moet u rekenen: Als dat vlees niet mals genoeg is, dan braad je je eigen achterwerk maar!

THEO (*schaterend*): Zei 'ie dat?

MATHILDE: Hij zei nog een heel ander woord dan achterwerk, maar dat durf ik hier niet te herhalen.

HELLA: Wat gebeurde er toen?

MATHILDE: Nou mevrouw, ik werd zo giftig, hè. Ik ging achter de toonbank en heb me die knul toch een muilpeer gegeven... Z'n wang zag nog rooier dan de tongeworst.

THEO: Mathilde toch. Zo iets kun je toch niet doen. Je moet je beheersen.

MATHILDE: U hebt makkelijk praten. Maare... wat moeten we nu eten?

HELLA: We nemen wel een boterhammetje. Er is nog kaas en rookvlees. Morgen drinken we dat wijntje wel op, niet Theo?

THEO: Natuurlijk.

HELLA: Zeg schat, wil je eerst niet naar onze kleine lieveling kijken?

THEO: Nou en of. Ik moet die kleine schat van me nog een zoen geven.

HELLA (*flirtend*): Alleen die kleine schat?

THEO: Ook de grote natuurlijk... (*zoent haar. Beiden links af*).

MATHILDE (*kijkt ze na*): Die kunnen er maar niet genoeg van krijgen. (*wil naar de keuken gaan. Als ze bij de deur achter is, gaat de telefoon. Ze neemt de hoorn op*) Met het huis van dokter Schippers... (*venijnig*) Zo... met de nieuwe slager... Ja, ja, ik ben het zelf... de huishoudster van dokter Schippers... Nou en of... Die lel heeft 'ie van mij gekregen... Jammer dat 't er maar één was... Wat zegt u?... Wat ben ik?... Een ouwe vrijster! Zeg dat nog eens als je durft!... (*terzijde*) Hij durft 't! Hij heeft 't nog een keer gezegd! (*in de hoorn*) En nou zal

ik es wat in die lekkere oortjes van je fluisteren! Mijn naam is Mathilde Krüger, ik ben meerderjarig en ik hoef me door niemand te laten beledigen! Zeker niet door jou... uitgebeende koeiekop! (*lacht. Terzijde*) Haha... dat schijnt 'm geraakt te hebben. Een schot in de roos. (*in de hoorn*) Ja, ja... dat ben jij. Een uitgebeende koeiekop! En als je 't nog niet begrijpt, dan wil ik 't wel met krijt op dat bord aan je deur komen schrijven. Kunnen alle klanten het lezen. Slager Kwaadvlieg is een uit-ge-been-de koeie-kop... Begrepen! (*smijt de hoorn op de haak*) Wat een zak van een vent. Enfin, maar gelukkig dat ik niet onbeleefd ben geworden. Van hem zal ik geen last meer hebben, denk ik... (*af naar keuken*).

Tweede tafereel

Hella - Theo en Mathilde

THEO (*van links op met Hella*): Zeg Hellalief, waarom wilde Mathilde uitgerekend vandaag iets bijzonders klaarmaken?

HELLA: Theo, schat, weet je dan niet wat voor een dag het vandaag is?

THEO: Natuurlijk. Donderdag.

HELLA: Ach nee, dat bedoel ik niet. Denk toch eens na!

THEO (*denkt zichtbaar na*): Nee, geen idee. Echt niet.

HELLA: Theo! We zijn vandaag een jaar getrouwd!

THEO: Alle duivels! Onze trouwdag! Vandaar dat eten en die wijn...

HELLA: Biefstuk van de haas. Daar ben je gek op. Maar dat gaat jammer genoeg niet door.

THEO: Geeft niet schat. De straf voor mijn vergeetachtigheid. Ik eet jou wel op... (*knuffelt en kust haar*).

MATHILDE (*steekt haar hoofd om de deur. Ziet het vriend paartje*): Niet te geloven. Die lusten er wel soep van! (*kucht*).

HELLA: Wat is er, Mathilde?

MATHILDE (*komt binnen met een blad met broodjes en brieven*): Hier zijn lekkere broodjes. En de post is ook gekomen. (*zet alles op tafel*) Broodjes op je eerste huwelijksverjaardag. Lelijke uitgebeende koeiekop!

THEO: Wát zeg je!?

MATHILDE: Ik had 't over die slager! (*af naar de keuken. Hella en Theo gaan aan tafel zitten eten*).

THEO: Dat was weer trap op en trap af, vandaag. Mijn praktijk begint aardig te lopen, schat. Als dat zo doorgaat, kunnen we volgend jaar een nieuwe auto kopen en met vakantie naar de Canarische

eilanden.

HELLA: Tut, tut, zo ver is 't nog niet.. Denk aan al die afbetalingen die we nog moeten doen.

THEO: Ja, dat is waar. We zitten nog diep in de schulden. Het pad van een jonge onbemiddelde huisarts gaat niet over rozen. Maar ik mag toch wel leuke toekomstplannetjes maken. Zeg, over geld gesproken, is de cheque van je Canadese familie er nog niet?

HELLA: Nee, nog niet. Ik begrijp er niks van. Anders zijn ze altijd zo stipt. Maar misschien zit 'ie hier wel tussen de post.

THEO (*pakt de brieven van het blad*): Laat 'ns kijken. (*leest de adressen*) Mevrouw Hella van Kaam, dokter Schippers, mejuffrouw, toe maar, H. van Kaam, mevrouw Hella van Kaam, allemaal voor jou, maar er is geen brief van de bank bij.

HELLA: Wat vervelend nou toch. (*heeft een brief geopend*) Gelukkig, hier is een afrekening van m'n uitgever. Niet veel, maar 't is toch weer meegenomen.

THEO: Zeg schat, hoe lang blijf je eigenlijk nog onder je meisjesnaam romans en korte verhalen schrijven?

HELLA: Hoe lang? Net zo lang totdat we alle twee genoeg verdienen, zodat we het geld van m'n oom en tante uit Canada niet meer nodig hebben. Dan kan ik ze tenminste vertellen dat we getrouwd zijn.

THEO: Ik wou dat 't zover was. Ik houd dat verstoppertje spelen niet langer uit.

MATHILDE (*komt uit de keuken. Heeft een brief in de hand. Beschaamd*): Ach... dokter... ach, mevrouw...

THEO: Wat is er aan de hand, Mathildetje? Wat kijk je beteuterd?

MATHILDE: Hier... deze brief die ik net gekregen heb. Ik wou al lang mijn hart eens bij u uitstorten, maar ik durfde niet goed.

THEO: Nou vooruit, stort maar. Heb je een bank beroofd, of iemand vermoord?

MATHILDE: Nee... 't tegendeel, dokter... Ik heb een kind het leven geschonken.

HELLA: Wát zegje?

THEO: Nu nog? Op jouw leeftijd.

MATHILDE: Nú niet, natuurlijk. Trouwens, zo oud ben ik nou ook weer niet. Maar hier... wilt u haar foto zien? (*neemt foto uit de envelop en geeft die aan Theo*).

THEO: Zeg hoor eens eventjes, dat is toch geen kind meer... Dat is een stuk vaneen meid, zeg... (*geeft de foto aan Hella*).

HELLA: Heel lief. Maar die is vast een jaar of twintig...

MATHILDE: Vorige week woensdag is ze meerderjarig geworden.

HELLA: En hier heb je ons nooit iets van verteld!

MATHILDE: Ikke... ik schaamde me zo.
THEO: Wie is de vader... of wás de vader?
MATHILDE: Iemand uit het circus. Een acrobaat.
THEO: Kijk eens aan.
MATHILDE: Hij kon van die prachtige kunstjes...
THEO (*bekijkt de foto opnieuw*): Ja, dat blijkt wel.
MATHILDE: Later is 'ie wielrenner geworden.
THEO: Aha, nadat 'ie dit kunststuk had gemaakt, is 'ie weggereden.
MATHILDE (*benepen*): Ja dokter...
THEO: En nooit meer teruggekomen.
MATHILDE: Nooit meer...
THEO: Tja... en wat is er nu met je dochter aan de hand?
MATHILDE: Ze wilde eindelijk haar moeder eens persoonlijk leren kennen.
THEO: Daar zit wat in.
HELLA: Wanneer heb je d'r voor 't laatst gezien?
MATHILDE: Twintig jaar geleden. Toen heb ik mijn Fransje bij haar pleegouders gebracht.
THEO: Een beetje lang geleden, ja. Studeert ze nog of werkt ze al?
MATHILDE (*trots*): Ze is gymnastieklerares. Weet u wel, zo met je armen en benen zwaaien (*maakt met haar armen gymnastische bewegingen en maakt ook een diepe kniebuiging*).
THEO: Val niet om! We begrijpen 't zo ook wel.
MATHILDE: Ze is pas voor d'r examen geslaagd en nu zoekt ze een baan. En die kan ze misschien hier in de stad krijgen. En nu komt ze hier solliciteren. Ze logeert in een hotelletje. Ik ga d'r opzoeken.
HELLA: Mooi zo. Maar wanneer ben je terug? Je moet ook nog op ons kind passen. Ik ga vanavond naar Eindhoven om een voordracht te houden.
MATHILDE: Ach mevrouw, ik zal zorgen weer gauw terug te zijn. (*ruimt de tafel af*) U begrijpt toch wel dat ik dat kleine hassiebassie van u niet alleen laat! Weest u maar niet bezorgd hoor, u kunt op me vertrouwen.
HELLA: Ga dan maar gauw. Hoe eerder je weg bent, des te eerder kun je terug zijn.
MATHILDE: Daar zeg u me wat! Ik kleed me gauw nog even om. Mooi maken voor m'n dochter. Ik neem de bus, dan ben ik er zo... Dag mevrouw, dag dokter... (*met blad met eetgerei af naar keuken*).

Derde tafereel

Theo - Hella

THEO: Zie je Hella, nu ik weet dat 't vandaag onze trouwdag is, vind ik 't dubbel jammer dat ik nog geen arts ben met een drukke praktijk en een heleboel rijke particuliere patiënten.

HELLA: Waarom, Theo?

THEO: Ik had zo graag die mooie halsketting voor je gekocht, je weet wel, die we in de etalage bij Bergman en Beckers hebben zien liggen, op de hoek van de Steenstraat. Die vond je toch zo prachtig.

HELLA: Dat je dat nog weet, schat.

THEO: Nou en of. Trouwens, hij ligt er nog. Midden in de etalage op rood fluweel. Allemaal edelsteentjes met kleine pareltjes eromheen. Ping, ping, ping, ping... *(duidt met z'n wijsvinger in de lucht de pareltjes aan)*.

HELLA: Ik ben zonder dat halssnoer ook tevreden hoor.

THEO: Maar ik had die ketting vandaag zo dolgraag om je lieve halsje gehangen. Maar helaas, geen ping, ping, ping, ping *(maakt met schuivende vingers gebaar van geld tellen)*.

HELLA: Hou nou op over die ketting. Ik moet zo weg. Laten we nog een kwartiertje gezellig gaan zitten kletsen. Er is niemand die ons nu storen kan. *(Er wordt gebeld.)*

THEO: Daar heb je al iemand!

Vierde tafereel

Theo - Hella - Henk van Emmerik

HENK VAN EMMERIK *(snel op. Hij heeft regenjas aan en opgestoken paraplu in de hand. Onder iedere arm draagt hij een pakje)*: Zo jongens, m'n hartelijke gelukwensen op jullie eerste huwelijksverjaardag. Dat is voor jou, Hella, een doosje bonbons, en dat voor jou Theo, je mag drie keer raden, 't zijn sigaren.

HELLA: Lief van je Henk.

THEO: Ikke...

HENK: Niks te danken, niks te danken. Het eigenlijke geschenk komt nog.. En het rijdt op vier wielen.

HELLA: Theo, hij geeft ons een kinderwagen!

THEO *(heeft het kistje sigaren uitgepakt en legt het op het dressoir)*.

HENK: Geraden! En ik heb er nog een gedicht bij gemaakt ook. Jammer genoeg kon de kinderwagen vandaag niet meer bezorgd worden.

THEO: Geweldig bedankt, beste kerel. Hoe kunnen we 'tje ooit vergelden!

HENK: Dat kun je straks al. Dit muisje heeft namelijk een staartje.

HELLA: Lieve Henk, ga toch zitten, maar doe eerst die jas uit en die

gevaarlijke paraplu dicht.

HENK: Nee, nee, ik heb geen seconde tijd meer. Ik moet meteen weer weg. Ze wachten op me (*staat te schutten met de geopende paraplu*).

THEO: Des te aardiger dat je toch nog gekomen bent. Maar man, geef die paraplu toch hier.

HENK: Een ogenblikje dan. (*geeft de paraplu aan Theo*).

THEO (*klapt de paraplu dicht en zet hem in een hoek*).

HENK: Ik kom eerlijk gezegd niet alleen om te feliciteren. Ik had nog een ander doel.

THEO: Zo, en wat is dat dan wel?

HENK: Jullie weten toch dat we vanavond met onze vereniging een Oostenrijkse wijnavond hebben in het ontspanningslokaal.

HELLA: Ja, daar had je 't laatst over.

HENK: En nou zitten we voor 't schip. (*ijsbeert door de kamer*).

THEO: Loop niet zo heen en weer als een dolgedraaide ijsbeer. Ga zitten en vertel wat je op 't hart hebt. (*duwt hem op een stoel*)

HENK: Theo... jij moet ons helpen.

THEO: Ik? Wat zou ik moeten doen?

HENK: Nou eh... 't bestuur heeft in 't lokaal een Oostenrijkse Weinstube ingericht. Echt Weens, weet je wel. Tilly Pieters zou als Oostenrijkse kelnerin bedienen. Maar nou is ze verdomme ziek geworden.

THEO: Dat is natuurlijk niet leuk, maar ik begrijp nog steeds niet wat ik ermee te maken heb.

HENK: Ik heb me wild gezocht naar een plaatsvervangster. Dat is me niet gelukt. Ze durven niet of vinden 't beneden hun waardigheid. Bah!

THEO: Nou, en?

HENK: Ik moest toen ineens denken aan die kolderavond van jullie artsclub. Weet je wel, toen heb jij je als Volendamse verkleed en voor kelnerin gespeeld. We hebben ons toen rotgelachen om je. En nu... kom ik in uiterste nood bij jou, Theo, om je te vragen...

THEO: ...Om voor kelnerin te spelen.

HENK: Als Oostenrijkse dirnl, ja. Je hebt ten slotte ervaring. En je deed 't verdraaid leuk. Neem Hella mee... Ik verzeker je, 't wordt een reuze avond. En je helpt ons ontzettend uit de brand.

THEO: Hoor nou eens, beste kerel. Punt één, Hella vertrekt over een kwartiertje naar Eindhoven, waar ze een lezing moet houden. Punt twee: Ik ben voor zo'n verkleedpartij nou helemaal niet in de stemming.

HENK: Wat scheelt er dan aan?

THEO: Duizend gulden!

HENK (*tot Hella*): Heeft 'ie duizend gulden verloren?

HELLA: Nee, een cheque is nog steeds niet binnengekomen.

HENK: Wat voor 'n cheque, als ik vragen mag.

THEO: Hella heeft familie met centjes in Canada. Een oom en een tante.

HENK: Zo iets kan voorkomen.

THEO: En die sturen Hella iedere maand duizend gulden studiegeld.

HENK: Alle donders. Zo'n familie wil ik ook wel. Jullie zijn zeker blij dat jullie jonge huwelijk zo'n mooi financieel steuntje krijgt, hè?

THEO: Maar beste Henk, dat is 't 'm nou juist. Ze mogen helemaal niet weten dat Hella getrouwd is. En van mij mogen ze helemaal niks weten. Ik besta gewoon niet.

THEO: Omdat oom en tantetje in Canada al een hele lange tijd een andere man voor mijn vrouw op 't oog hebben. Hun eigen enige zoon!

HENK: 't Is niet waar!

HELLA: Of 't waar is. Hun grootste wens is, dat m'n lieve neef en ik een gelukkig paar worden.

THEO: Daar hangt z'n foto (*wijst op grote foto van Toby aan de muur*) Kleiner had 'ie niet. Maar als een soort grapje tussen Hella en mij, hebben we 'm opgehangen. De neef waar we iedere maand duizend piek aan te danken hebben.

HENK (*bestudeert de foto*): Zo, is dat 'm.

THEO: Ja, dat is de verloofde van mijn vrouw.

HENK: Krijg nou helemaal de rambam! Hoe bestaat 't. Nou, moeders mooiste is 'ie niet.

HELLA: Ik heb 'm nooit ontmoet, maar hij moet wel aardig zijn.

HENK: Wat is 'ie van z'n beroep?

THEO: Diepzee-onderzoeker.

HENK: Tja, hij ziet er nogal waterig uit. Maar beste mensen nog an toe, dat is toch te gek om los te lopen! Een diepzee-huwelijkskandidaat voor een vrouw die al getrouwd is en een baby heeft. Vertel es, dat heb ik altijd al willen vragen, hoe hebben jullie elkaar eigenlijk leren kennen?

THEO: O, heel prozaïsch. Een zekere schrijfster, Hella van Kaam, bood twee kamers te huur aan.

HELLA: En een zekere dokter Schippers, die een praktijk wilde beginnen, zocht twee kamers.

THEO (*legt arm om Hella*): Zo vonden we elkaar.

HELLA: En de huurder werd m'n man.

THEO: En daarna een gelukkige vader (*kust Hella*).

HELLA: We zijn in dit huis blijven wonen en ik schrijf nog altijd onder mijn meisjesnaam Hella van Kaam.

HENK: Ha, daarom zit dat bordje met Hella van Kaam nog altijd op de buitendeur.

HELLA: Juist. En als Theo's praktijk wat groter is en ik met mijn schrijverij nog wat meer verdien, schrijf ik aan oom en tante een keurige brief waarin ik alles opbiecht.

THEO: En dan gaat Toby van de muur af. Trouwens, ik vind 't eigenlijk waanzin dat 'ie er nu nog hangt. Voor mij is 't grapje er al lang af.

HELLA: Een eigenwijzigheidje van mij. Of noem 't voor mijn part schuldgevoel. Omdat we elke maand zo'n duizend gulden opstrijken.

HENK: Maar wat doen jullie wanneer oom en tante plotseling komen opdagen met hun lieve Toby?

HELLA: Welnee, dat bestaat niet. Oompje zit hoog en droog in Canada z'n farm te bestieren.

THEO (*lacht*): Ja, dat woord is goed gekozen.

HENK: Enfin, kinderen. Maak je geen zorgen. Die cheque zal heus wel gauw komen. Nou ter zake, Theo. Help je ons?

HELLA: Ja liefje, doe 't nou maar. Ga met Henk mee. Jullie zullen echt wel veel lol hebben. Je hoeft heus niet thuis te blijven. Mathilde is op tijd terug om voor ons kind te zorgen.

THEO: Maar schat, wat moet ik aantrekken? Ik heb alleen nog de pruik die ik toen droeg. Waar moet ik zo gauw Oostenrijkse vrouwenkleding vandaan halen?

HELLA: Dat is niet zo'n probleem. Die heeft Mathilde wel. Dat is een geboren en getogen Oostenrijkse boerendochter. Makkelijker kan 't al niet.

THEO: Maar ik zie er toch niet uit als een kelnerin!

HENK: Ach wat. Je bindt een schortje voor, zet een pruik op en klaar is Kees.

HELLA: Ik zal wel even in Mathildes kamer kijken of ik iets geschikts vind.

HENK: Hella, je bent een schat. Maar vlug graag... (*kijkt op z'n horloge*) 't Feest gaat zo beginnen...

HELLA: Ik vlieg! (*af*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto